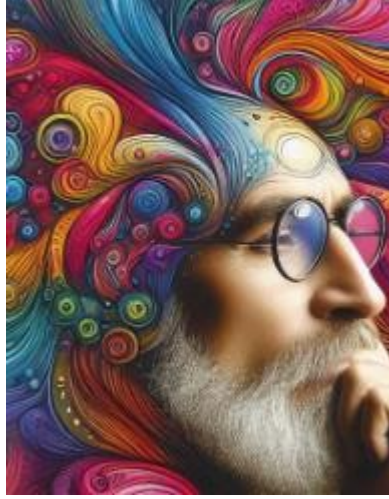

Alma

SunKuWriter
Dergisi Haziran
2025

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com
Sunkuwriter Hareketi

#SunKuWriter

Boş geceler,
Ruhum sessizliği, içimdeki
boşluğu yankılıyor.

Düşünceler dönüyor, hava
bir yer olmadan
hapsolmuş, boğulana
kadar nefes alıyorum.

Zaman yok, yer yok,
gölgelerde bekliyorum,
ışksız, havasız var
oluyorum.

Görünüşün gölgelerinde, kamufle olmuş, boyanmış ve gerçekten değişmişim.
Bilinç olmadan, sesin derin zihninde kendimi kaybediyorum.

Parçalara ayrılmış, sis gibi buharlaşan fikirler. Hayat akıyor, şeffaf, haberci
olmadan... sadece ben, kendimle.

Gölgeler sırları fısıldar, soğuk ay
ısıtır.

Kelimeler boş, amaçsız, y a n k ı s ı z dans ediyor. Gevşek harfler, hedefsiz,
benim gibi: hayalleri yazmayı unutmuş bir kalem.

Okumadan yazıyorum, kelimeler yırtık kağıdın büyüünde dans ediyor. Işık ve
gölge iç içe geçmiş, sırlar mürekkepte saklı.

Mürekkep düşleri, solan anılar, huzursuz fikirlerin bulanıklığı. Şekilsiz
karalamalar, zihnin dansında kaybolan izler.

Kaydedilen anılar,
şimdiki zamanda
yeniden doğan, gömülen
gelecek.

Görüntüsü olmayan bir aynayım, ruhum kırık, zamanda yansıması olmayan.
Kendimi gördüğümde, yansımanın içinde dağılıyorum: çözülen bir hayalet.

Duman havada dans
ediyor, düşünceler
dönüyor, yankılar
mırıldanıyor.

Şair yazmaz, gözyaşları
kelimelere dönüşür,
sessizlik konuşur.

Ruh, gözle görülmez ama kalpte hissedilir. Kimsenin duymadığı
sırlar fısıldar,
Belki de ruh sadece olduğumuz şeyin yankısıdır.

Zamanın izinde, geriye
doğru gülümseyerek
koşuyorum, delilik çiçek
açıyor.

Hissettiğim şeyim, anlamsız. Belki de hiçbir anlamı yok, sadece bir geri vites,
boşluğa bir kaçış. Sessizlikte, kelimeler benim sığınağım, gevşek,
bağlanmamış.

Bazen kayıp bir evren, yıldızsız bir gece, saklanan bir ay oluyorum. Kimsenin
beni bulamayacağı karanlığa kaçıyorum, ama belki de onlar beni keşfedecek.

Çılgınlıklarım bana ait değil, zihnimde dans eden seslerin yankıları. Kimsenin
duymadığı sessizliği delip geçiyor ama içimde öyle yüksek sesle çılgılık atıyor
ki.

Zaman dönüyor,
ağırlaştıracak bir
geçmiş yok, şimdiki
zaman akıp gidiyor.

Kelimeler rüzgâr olsun, kanatsız,
hedefsiz,
Sonsuzlukta kaybolan tek bir düşünce.

Gölge beni aydınlatıyor, detaysız bir ışık, geçici bir yansıma. Bazen yokmuş gibi görünüyor, ama her zaman orada, güneş ışığında dans ediyor.

Yazmadığım kelimeler beni boğuyor,
Okunmuyorlar ama zihnimde dans ediyorlar. Kafiyesiz
mısralar, kafamın içinde, düşünmeden.

Gecenin sessizliğinde,
Zihinde bir yankı dans
eder, kelimeler canlanır.

Dünya, hayalini kurduğumuz ama yazmadığımız bir şiiirdir. Yazının kelimeler
olmadan dans ettiği bir evrende yaşıyorum.

Harflerin evreninde, kelimeler
dans eder, aşk içinde. Bir sone
doğar.

Ağlayan ruh,
piyanoda acı, melodi
ve aşk yankılanıyor.

Boşluk göğsümde yankılanıyor,
Karanlıkta dans eden bir figür,
ben aysız bir geceyim.

Ruhun loşluğunda, ışık
sakinliğini kaybetti.
Melankolinin içinde
sadece senin yol gösterici
yıldızın parlıyor.

Kalabalıkta sessizlik
bağırıyor, sesler yönsüz
yankılanıyor. Gecenin
kelimeleri, karanlığın
içindeki gerçek.

Kelimeler benim tenim, harfler benim kanım. Kağıt nefes aldığım evren. Yazı olmadan boşum, hiçbir şeyim.

Alacakaranlıkta dans eden ışık, kucaklayan fısıltıym. Delilik ve varoluşun ağırlığı arasında, sonsuzluğu yazıyorum.

Ben kalemlı deli adamım,
fantezinin dans ettiğı ve özgürleştiiğ
yer. Kağıt tükenir, mürekkep damlar,
Kalbin taşıdığı yanan gözyaşları.

Yazmadan, zamanın içinde bir gölgeyim. Duruyorum, durgunlaşıyorum,
kelimelerin öldüğü ve sessizliğin beni ağırlaştırdığı yerde. Sadece harflerle nefes alıyorum.

Her kelime bir nabız, her cümle
soluduğum hava. Onlar olmadan,
boşluğa düşerim.

Konuşan bakışlar,
geçen yıllar,
Beni ağırlaştıran duygular.

Yalan söyleyen, bazen
öldüğüm bakışlara nüfuz
eden zihinler.

Damlaların evrenlere dönüştüğü yazı okyanusunda, siren şarkıları söyleyen
sözlerle kazaya uğruyorum. Hipnotize olmuş, sonsuz dizelere dalıyorum.

Yolculuğum limanı olmayan bir tekne, denizi seçen bir gemi enkazı. Yelken
açmak yaşamaktır, dünyaların dünyasında koşmak hayal kurmaktır.

Ruhunu bileyen biri gibi hazırlıyorum mürekkebi. Kanım, kelimelerim, bitmeyen
cümlelerde verdiğim savaş. Asla kazanamıyorum ama devam ediyorum.

Düşüncenin boşluğunda, kendimi kaybolmuş buluyorum,

benim sığınağım olmayan bir yerde.
Hayalin ötesinde, sessizlik bir dosttur.

Zamanda kayboldum,
boşlukta buldum, dönüyorum,
fikirler geliyor ve gidiyor.

Hissettiğim her şeyim, ama kendimi cümle kurmayı beklerken etrafta dans eden gevşek kelimelere boşaltıyorum... Anlam mı? Belki de sadece kaosun içinde.

Boşluğun enginliğinde, düşüncenin kaybolduğu yerde, kendimi boşlukta dans eden fikirler arasında asılı buluyorum.

Sessizliğin içindeki kalp,
sıkışmış havada, nefessiz.
Aşk mı? Sadece rüzgarda.

Kelimeler kaçır, boşlukta dans ederler. Benim değil, senin değil, onlar rüzgarın. Ritmin ritminde, havada çözülen kelimelerde kendimi kaybediyorum.

Özgürüm, ama özgürlüğe bağlıyım,
bağlı olmanın kaderini taşıyorum,
kendi talihsizliğimi, kaderimi.

Damarlardaki mürekkep,
boş kağıtta dans eder,
sanat doğar.

Deniz gibi akan düşünceler, basit ve karmaşık arasında dans eden kelimeler.
Sebebi olmayan ama ruhu olan ifadeler.

Kelimeler kaosun içinde dans ediyor, çarpışıyor ve ben onları yakalayamadan kaçıyor.
Onlardan kanat istiyorum, ama bana bıraktıkları tek şey sessizlik.

Sanatta seni sevmek
istedim, uzak göklerde
uçtum ve sonunda sen
buradaydın.

Düşüşün çılgınlığını kucaklayarak ruhun uçurumundan uçtum. Düştüğümde, bir daha asla kalkamadım. Sadece çarpmanın yankısı ve baş dönmesi bana eşlik etti.

Yalnızlık, bana uzan. Sen birliğin ayırdığı ama ruhunda hep kalan kardeşsin.

Ruhtaki izler, yaralar,
varlığa vururlar. Gece
aydınlattır.

Bakışlarında aşk denizi. Gemiden atladım, sadece seni görmek için battım.
Yüzdüm, yüzdüm ve seni bulamadım.

Mürekkeple lekelenmiş, kelimeler kaos içinde dans ediyor. Sessizlik yankılanıyor,
parçalarım çözülüyor.

Ben sessizliğin sesiyim,
yazının yankıladığı bir
çılgılık, yabancılaşmış
gürültü.

Ruhun sakladığı şeyi sözcüklerden çaldım. Anlamından sıyırdım, üzerindeki
ağırlığı söktüm. Acısını aradığımda, güneşteki bir gölge gibi kaçtı.

Kelimeleri söktüm,
açıkta kalan tenim,
ruhumdan dökülen
hislerim.

Düşünmek ruha vurulan bir çekiçtir. Akmasına izin veriyorum ama öncesi ve
sonrası ağır geliyor. Duygular mı? Onlar sadece... duygular.

Düşünceler dağılıyor,
bulutlar mavi gökyüzünü
geçiyor, Tanrıyla
buluşuyorum.

Ben sadece bir iletkenim, mürekkep ise kağıda dökülen ruhum. Yazmanın görevleri var mı bilmiyorum ama ben takip ediyorum, çünkü yazmak nefes almaktır.

Kelimeler havada uçar, yıldızlarla dans eder, plim! Ay ışığı aşkı aydınlatır. Sadece olmak, gözlemlmek, yazmak... ve sessizlik oluyor.

Şairin ruhu, yakan acı, yaşamda uyanır, inatçı ıstırap. Bağlar çözülür, özgürce nefes alır, yaşanmamış boğulmalar, ilham veren şiirler.

Akışında yalnız olan düşünce akımları beni tek bir düşüncenin boşluğuna götürüyor. Sessizliği kendisinden daha yalnız.

İçim boş, ben dolu. Nefes al, nefes ver. Döngü dans ediyor, göğüs şarkı söylüyor, sessizlik çığlık atıyor.

Kalem kağıdın üzerinde dans ediyor, yükselip alçalıyor, canlanan çizikler yaratıyor. Olanın vurgulandığı, varlığın ve hissin geçici anları.

Kalemi, sessizliği yırtmaya hazır, kılıç kullanan biri gibi tutuyorum. O anın boşluğunda bir sigara yakıyorum ve kendimi boş sayfaya yeni bir vuruş için hazırlıyorum.

Yazdığım her kelime göğsümün öfkesini taşıyor. Ruhuma hapsolmuş, kağıdın bile kurtaramadığı hikâyeler.

Kalem dans eder, mürekkep akar, Nefret ve sevgi, yaraya zehir. Hoş karşılar ya da iter, sonu gelmez.

Şairler her zaman haklıdır, aşkta saf duygulardır. Mantık? Sadece kalpte.

Bugün kelimelere yaslanıyorum, sükunet veren bir sessizlik yaratıyorum,

Bu cümlelerin rahatlığında uykuya dalıyorum.

Zamanın veda ettiği hayat kavşağında, muazzam bir boşluk buluruz. Teslim olmak zayıflık değil, evrenle birlikte akma sanatıdır.

Özlem, imkânsızlığın denizinde yol alan
kayıp bir gemidir. Körüm, arzunun
rüzgarını takip ediyorum.

Gökyüzünün rayları
üzerinde, yalnızlık içinde
birleşmişler, gidiyorlar.
Kalpler boşuna.

Gizeme yolculukta, bir sırrın yokluğu, ufukta dans eden bir gün batımı kadar
basit ve karmaşık bir şekilde kendini gösterir.

Sözcükler sessizliğin yankısıdır,
ağzın gizli tuttuğu, ama kalbin
rüzgara haykırdığı.

Korkunun baş dönmesinde,
sessizlikte saklı zafer,
ateşsiz alev.

Yorgun kalem,
Kağıtta gözyaşı bırakır,
mürekkep susturur.

Ruhun boşluğunda,
kalabalığın
sessizliğinde, yalnız ve
yalnız değil.

Sessizliğin ağırlığını sadece kelimeler bilir. Senin için yazdım, ama sonunda
içimde kalan yalnızlık için yazdım.

Nefesimde kelimeler,
hafif mısralar taşıyorum,

Şiir uçar.

Kelimelerle, ruhun sessiz kaldığı ve kalbin sakladığı sırları açığa çıkarıyorum.

Gözyaşı okyanusunda,
Dalarım kelimelerin içine,
kendimi bulurum derinliklerde.

Ruhuma mısralar
yazıyorum, beni uyutan
yalnızlık, susmayan
arkadaşlık.

Durduğumda, sessizlik konuştu.
Kalem elimde, kağıtta boşluk. Kelimeler
kaçtı, esaslar kaldı.

Zamanın içinde koşuyorum, kelimeler dans ediyor, durmadan yazıyorum.
Zaman kaçıyor, ama ben onu yakalamak için yazıyorum.

Yazma simyasının bulutları arasında yaşar ve hissedersiniz. Ancak o zaman,
kalem elinizdeyken, sihir gerçekleşir.

Boşluk ve ses arasında, beni bulan kelimelerde kendimi kaybediyorum. Ah,
yazılanların yankısı ne kadar da tatlı.

Yazarken kendimi kaybediyorum,
Ruhumda sonunda kendimi
buluyorum, kelimeler hissediyor.

Kelimelerin yokluğunda,
karanlık beni kucaklıyor.
Kelimelerin gücü, içinden geçen ışık.

Hissetmek ve görmemek,
Gizli gizeme bakarken, her
şey çarpılmış.

Hayatın kıvrımlarında, kader oynar. Gözler kesişir, kelimeler çarpışır. An ve sonsuzluk arasında, kendimizin kazasıyız.

Soğuk sessizlikte,
ruh mısıralarda ağlar, kalp
kapana kısıılır.

Zincire vurulmuş kelimeler, yine de uçarlar. Okuyanlar için yazıldılar, kalbi özgür bıraktılar.

Rüzgarın nefesinde, bakışlar
zamanı dondurur, sonsuz bir
anı.

Zaman bir paradokstur: İçinde yaşar ve ölürsünüz. Ancak an, bizden kaçan şeydir.

Yazmak, hayatta kalmadan
yaşamaktır, varoluşun içinde masalsı
bir uçuş.
Zamanın içinde saklanır,
kelimelerin içinde bulunur.

Aşk bir alevdir,
hem ısıtan hem de yakan. Acı
ruhumda kalır.

Kelimelerle kör olurum, dünyayı
görürüm. Onları yazıyorum, kendimi
derinliklerde kaybediyorum. Berraklık
sarhoş ediyor, derin sessizlik.

Şimdiye kapandım, yazı
havaya salındı, sakinlik
nabız gibi atıyor.

Hüzünü kelimelerle nasıl anlatırsın? Yazılamaz, hissedilebilir. Zaten yaşanmış olan acı ve ıstırapın içinde saklanır.

Hayat denizinde, uçsuz
bucaksız mavi umutta,
hüzün seyreler.

Kelimeler bekler, sessiz, ne üzgün
ne de ölü, dokunduğumuzda
yaşarlar.

Kelimelerdeki duygular, tek bir anda bir evren.

Kelimeler kalpteki tohumlar gibidir, zamanla filizlenirler. Doğru olanı ararız
ama o an gelip geçicidir. Sonunda, her zaman söylenmemiş olanı haykıran bir
sessizlik vardır.

Sonsuzluktan gelen sesler yankılanır, çığlıklar uyanır. Gerçeklik fısıldar, duyuyor
musun?

Duygular kelimelerdir, zamana
bırakılmış izlerdir, kaydedilmiş
hayatlardır.

Kelimelerin sessizliğinde, onları
okumayanlar hissetmezler. Ama
biz onların içinde seyahat
ediyoruz.

Sislerin arasında,
Gece ve arzu dans eder,
ben uzaklarda meditasyon
yaparım.

Hissetmek yaşamaktır,
duyular gezinir, ruh
titreşir.

Ben yalnızım,
Yalnızlığımın yankısı,
sessizlik çığlık atıyor.

Varlığımın
merkezinde, acı ve
nadir, süzülüyorum,
ruhum dalıyor.

Varlığın sessizliğinde, tek
başına bir görev yükselir,
boşlukta bir yankı.

Yıldızlar dans ediyor,
hızla geçen bir bulut, her şey
gelip geçici.

İşte buradayım, varlığa karışmışım, sadece

varım. Karanlıkta berraklığı buluyorum,
ne kadar çok gölge, o kadar çok ayıklık.
Ruh sessizlikte dans eder.

Kendime bakıyorum,
yazıyorum. Virgül ve
nokta, inşa ediyorum,
yıkıyorum, uçurumun
kenarında yeniden
doğuyorum.
Çılgılığım yeniden inşa etmek

Ben, sadece ben, ben olmayan tüm benler olmadan. Her şey ve hiçbir şey
arasında, ben geçen rüzgarım.

Ufka bakıyorum ve düşünüyorum... buradasın. Bu doğru, buradasın. Şafağın
sessizliğinde, varlığının kesinliğinde.

Unuttum ve sanırım unuttum... ama belki de unutmak, her şeyin hatırlanması
gerekmediğini hatırlatan bir şeydir.

Ağır düşünceler,
Bir bulutun boşalması, bir
ruhun ağlaması gibi.

Seni hissetmek rüzgarla dans etmek gibi, dokunmadan ama ruhumla dönerek.

Koşuyorum, koşuyorum, kayboluyorum. Sadece koşmak istiyorum, hedefsiz uçmak. Özgürlük ayak izlerimde dans ediyor.

Yazmak titreşiyor,
Harfler uçuşuz bucaksız,
söz dansında uçuşur.

Kalp kaç kez tökezler ve yine de dans etmekte ısrar eder? Düşünmek, garip bir

hareket,
Düşünmeye yabancı olmak,
Ya da sadece var olmayı düşünmek mi?

Tuhaf olan bizi çevreleyen,
görünmez ama çok açık olan,
bizi kucaklayan tuhafıktır.

İrade olmadan emredilmek, kalp
dügümlenmiş, ruh sessiz. Özgürlük,
nerede tutuluyorsun?

Ebedi hayat,
yaşamak ve
yaşatmak. Asla
boş değil,
her zaman anılarla dolu
ruhlarımızı taşıyız.

Fikirleri
karıştırıyorum,
sulandırıyorum,
ayırıyorum, yeniden
dünyalar
yaratıyorum.

Yaratma sanatında her gün yeni bir boş tuvaldir. Yaratmak, yeniden yaratmak ve tekrar yaratmak... Bu hayal gücünün sonsuz dansıdır!

Yaratmak dünyalarla dolu bir boşluktur,

Hiçliğin yoklukla dans ettiği ve hayal
gücünün sessizliğin yankısı olduğu
yer.

Melankolik kader,
Zamanın taşıdığı bir yük,
rahatlamayan bir nefes.

İllüzyon hayatın fırçasıdır, gerçek ise tuvali. Ne kadar çok boyarsak, o kadar çok
yol ortaya çıkar.

Düşünceye gömüldüm,
ezildim, parçalandım,
güçlenerek yeniden doğdum.

Düşünceler dans eder,
bakışlar zamana hapsolür,
ebedi hafıza.

Uzayda kayboldum,
uzayın uçsuz bucaksız
olduğu yerde, ama
zeminden yoksunum.

Yokum, dolaşıyorum.
Boşlukta kendimi
arıyorum, yankıda
kendimi kaybediyorum.

Kelimeler arasında dolaşıyorum, rüzgarla dans eden biri gibi. Doğru olana
yaslanıyorum ve bir nefeste kendimi bırakıyorum.

Hayal ile gerçek hayal arasında bir uçuş vardır. Uçmanın tüm hissiyle uçmak
bizi yücelten sanattır.

Katılaşılan ve fişkırmadan dökülen bu sıvı... Ruhun içinden akan bir gizem.

Her an doğup yeniden doğarken,
zaman bizden kaçıyor ama biz
yolumuza devam ediyoruz.

Hayatın nabzını tutan esintide dolaşıyorum.

Sevinç ve tatminsizlik, tatmin
olsa bile boşuna. Yaşamak,
çelişki.

Ruh dans ediyor, gölge
kucaklıyor, hafiflik ve ağırlık tam
bir zarafet içinde. Güneş olan
varlık, geçen varlık.

Dans eden esinti,
Huzursuz zihin buluşur,
ilerleyen ışık.

Parlayan ışık,
Kendini açığa çıkaran bir
varlık, ebedi. Ruhun bir
yansıması.

Kelimeler dönüyor, düşünce dans ediyor. Düşünmenin tersi de bir ayettir.

Kelimeler dans eder,
Büyüleyen bir dizede,
büyü yükselir.

Havada hüznün,
Özgürlüğün kanatları
gider, kalbe döner.